

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 lutego 2022 r.

DIH-2.707.1.2022.CS

DECYZJA DIH-2 NR 3/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 30 grudnia 2021 r. złożonego przez przedsiębiorcę **MATERIAŁY BUDOWLANE AW WESOŁEK SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA** z siedzibą w Chociczy – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 grudnia 2021 r. (sygn. NR.8361.177,209.2021), wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 15 000 zł, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

- **uchyla w całości zaskarżoną decyzję;**
- **wymierza przedsiębiorcy **MATERIAŁY BUDOWLANE AW WESOŁEK SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA** z siedzibą w Chociczy, karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 5 stycznia 2022 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy M. B. AW W. SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA z siedzibą w C. (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 16 września 2021 r. w składzie budowlanym w (...), należącym do Przedsiębiorcy, upoważnieni pracownicy laboratorium akredytowanego SGS Polska Sp. z o.o. w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z przyzmy o masie 16,2 tony węgla kamiennego ekomiął, 32 próbki pierwotne o masie 105,80 kg, które podzielono na próbkę nr 0275/21/4750 o masie 49,34 kg i próbkę kontrolną nr 8847/21/4750 o masie 56,46 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000013. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekomiął Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr A 4730/21 z 9 września 2021 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego ekomiął nr 0275/21/4750 i próbkę kontrolną nr 8847/21/4750 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania z 16 września 2021 r. NR.8361.177.2021 wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr A 4730/21 z 9 września 2021 r.

Przy piśmie z 20 września 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Stronie dokumenty kontroli w postaci upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli z 16 września 2021 r. oraz protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000013.

Pismem z 14 października 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej sprostował oczywiste omyłki pisarskie, zawarte w protokołach kontroli i pobrania próbek z 16 września 2021 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań Nr 20/2007701/1137-009 z 23 września 2021 r.) wykazały, że próbka paliwa stałego pobranego 16 września 2021 r. nr 0275/21/4750 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) (dalej: „rozporządzenie”), przy uwzględnieniu odchyleń o których mowa w § 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 22,0% (dla

wymiaru ziarna 3-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych wynoszących max. 15%. Ponadto badania laboratoryjne wykazały, że próbka paliwa stałego pobranego 16 września 2021 r. nr 0275/21/4750 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr A 4730/21 z 9 września 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę, przy uwzględnieniu odchyleń o których mowa w § 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 28,4% (dla zadeklarowanego wymiaru ziarna 5-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0275/21/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorców, badanie próbki kontrolnej pobranej 16 września 2021 r., o nr 8847/21/4750 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium, tj. SGS Polska Sp. z o.o. w Warszawie. Badanie próbki kontrolnej nr 8847/21/4750 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu (protokół z badań Nr 20/2007701/1137-009/K z 23 września 2021 r.) z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 23,2% (dla wymiaru ziarna 3-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych wynoszących max. 15% oraz niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości nr A 4730/21 z 9 września 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 31,1% (dla zadeklarowanego wymiaru ziarna 5-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekomiął jest niezgodny zarówno z rozporządzeniem, jak i z wystawionym przez Stronę świadectwem jakości paliwa stałego nr A 4730/21 z 9 września 2021 r. w zakresie parametru zawartość podziarna.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 26 – 28 października 2021 r. w składzie budowlanym (...), należącym do Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali Stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekomiął oraz przekazali kopie protokołów z badań Nr 20/2007701/1137-009 z 23 września 2021 r. i Nr 20/2007701/1137-009/K z 23 września 2021 r.

W piśmie z 4 listopada 2021 r. Przedsiębiorca zgłosił zastrzeżenia do protokołu kontroli dotyczące sposobu pobrania próbek, wniósł o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej oraz przedstawił dowody na wycofanie z obrotu węgla kamiennego w sortymencie ekomiął, z którego pobrano próbki do badań.

Pismem z 17 listopada 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” - mają prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 25 listopada 2021 r., Strona wniosła o doprecyzowanie żądania zawartego w piśmie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W piśmie z 2 grudnia 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej doprecyzował swoje żądanie.

W piśmie z 10 grudnia 2021 r. Przedsiębiorcy udzielili informacji odnośnie wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 grudnia 2021 r. (sygn. NR.8361.177,209.2021), wymierzono Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 15 000 zł, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

Pismem z 30 grudnia 2021 r. Przedsiębiorca odwołał się od ww. decyzji i wniósł o jej uchylenie i odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej, ewentualnie uchylenie i wymierzenie kary pieniężnej w dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Strona podkreśliła, że poprzez błędne oznaczenie parametru zawartość podziarna nie wprowadzała kupujących w błąd świadomie i celowo. Posługiwała się bowiem parametrami wskazanymi przez dostawcę węgla, uznając, że dane w dokumentach dostawcy są rzetelne i wiarygodne. Prowadząc działalność nie odnotowała skarg nabywców na jakość oferowanego węgla. Podkreśliła także, iż wartość wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie ekomiął, wynosiła 11 988,00 zł. Ponadto Strona ponowiła zarzuty dotyczące poboru próbek.

Pismem z 14 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych

w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek wskazania wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je

do obrotu i wskazania w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W niniejszym postępowaniu, badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań Nr 20/2007701/1137-009 z 23 września 2021 r.) wykazały, że próbka paliwa stałego pobranego 16 września 2021 r. nr 0275/21/4750 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu, przy uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 22,0% (dla wymiaru ziarna 3-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych wynoszących max. 15%. Ponadto badania laboratoryjne wykazały, że próbka paliwa stałego pobranego 16 września 2021 r. nr 0275/21/4750 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr A 4730/21 z 9 września 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorców, przy uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 28,4% (dla zadeklarowanego wymiaru ziarna 5-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0275/21/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorców, badanie próbki kontrolnej pobranej 16 września 2021 r., o nr 8847/21/4750 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium, tj. SGS Polska Sp. z o.o. w Warszawie. Badanie próbki kontrolnej nr 8847/21/4750 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu (protokół z badań Nr 20/2007701/1137-009/K z 23 września 2021 r.) z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 23,2% (dla wymiaru ziarna 3-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych wynoszących max. 15% oraz niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości nr A 4730/21 z 9 września 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorę, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 31,1% (dla zadeklarowanego wymiaru ziarna 5-31,5 mm), przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15%.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie stwierdził, że parametr zawartość podziarna badanego paliwa stałego jest niezgodny

z wymaganiami określonymi zarówno w rozporządzeniu, jak i w świadectwie jakości nr A 4730/21 z 9 września 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe nałożył obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2., czyli te zgodne ze stanem faktycznym.

Istota zatem omawianych tu regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw sprowadza się do ochrony konsumenta, przed zakupem paliwa stałego, którego parametry jakościowe są gorsze, niżli deklarowane przez sprzedawcę w świadectwie jakości, a zatem odbiegające w sposób niekorzystny dla tego konsumenta od parametrów wskazanych przez sprzedawcę w świadectwie jakości. Celem bowiem ustawodawcy jest doprowadzenie do stanu, w którym przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa węglowe będą wprowadzali do sektora komunalno-bytowego produkty o jak najwyższej jakości. Jedną z najważniejszych części systemu monitorowania i kontroli jakości paliw jest rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ponieważ określa wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, czyli przez podmioty tworzące sektor komunalno-bytowy. Świadectwa jakości paliw stałych są dodatkowym – obok rozporządzenia - elementem systemu monitorowania i kontrolowania, który ma na celu zwiększenie świadomości zarówno klientów jak i podmiotów wprowadzających do obrotu

paliwa stałe w kwestii jakości tych paliw. Świadczenie jakości paliw stałych obrazuje stosunek jakości do ceny, dzięki czemu nabywca może dokonać wyboru pomiędzy paliwem stałym dopuszczonym do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, tj. spełniającym podstawowe wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a paliwem lepszym jakościowo, co przeważnie wiąże się z wyższą ceną. Innymi słowy Przedsiębiorcy, wystawiając świadectwo jakości mogą posługiwać się parametrami wskazanymi w rozporządzeniu. Jeżeli jednak ze względów komercyjnych decydują się na wpisanie - w wystawianym przez siebie świadectwie – parametrów wskazujących na wyższą jakość oferowanego paliwa stałego, zaś badania wykażą, że paliwo nie spełnia wskazanych przez nich wymagań jakościowych, muszą liczyć się z konsekwencjami wynikającymi z przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, m.in. gdy Przedsiębiorca zadeklarował inny wymiar ziarna, niż wynika to z rozporządzenia. W niniejszym postępowaniu ponad wszelką wątpliwość ustalono, że pobrany 16 września 2021 r. węgiel kamienny ekomiął (nr próbki 0275/21/4750 i nr próbki kontrolnej 8847/21/4750), jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, jak również z zadeklarowanymi przez Stronę parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę nr A 4730/21 z 9 września 2021 r.

Odnosząc się do podnoszonego przez Stronę zarzutu wadliwego poboru próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Dokonując oceny sposobu pobrania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy. Dowodami tymi są protokoły, a mianowicie protokół kontroli z 16 września 2021 r. wraz z załącznikami, protokół pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000013 z 16 września 2021 r. oraz protokół przyjęcia próbek paliw stałych do badania z 16 września 2021 r. NR.8361.177.2021 Zgodnie z tymi protokołami, w dniu przeprowadzenia kontroli tj. 16 września 2021 r. prowadzona była detaliczna sprzedaż paliw stałych, w tym ekomiálu, z którego pobrano próbki do badań. Biorący udział w kontroli pracownicy akredytowanego przez Polskie Centrum Akredytacji Laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów pobrali próbki zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. 2018 poz. 1891). Pobranie próbek przeprowadzono zgodnie z wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11. Dokonano tego z przyzmy o masie 16,2 tony węgla kamiennego ekomiálu. Pobrano 32 próbki pierwotne o masie 105,80 kg, które podzielono na próbkę nr 0275/21/4750 o masie 49,34 kg i próbkę kontrolną nr 8847/21/4750

o masie 56,46 kg. Próbkę została pobrana w sposób zapewniający zachowanie ich cech charakterystycznych z momentu pobrania. Czynność udokumentowano także licznymi zdjęciami, stanowiącymi załącznik do protokołu kontroli. Próbkę umieszczono w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych paliwa stałego. W protokole przyjęcia próbek do badań znajdują się adnotacje, że przekazane próbki paliw stałych były prawidłowo zabezpieczone i prawidłowo dostarczone do laboratorium.

W kontekście powyższego, zarzut wadliwego poboru próbek, należy uznać za niezasadny, do czego organ I instancji odniósł się zresztą w zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe organ odwoławczy stwierdził, że ustalenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że w tej sprawie ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b znajduje potwierdzenie w ustalonym stanie faktycznym.

Kwestią odrębną pozostaje natomiast wysokość nałożonej kary. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej mógł wymierzyć Przedsiębiorcy karę w wysokości od 10 000 zł do 25 000 zł. Decydując się jednak na wymierzenie kary wyższej niż minimalna, organ I instancji winien uzasadnić swoją decyzję w tym zakresie, czego jednak nie uczynił. Zgodnie z art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. W treści zaskarżonej decyzji organ I instancji zacytował wprowadzające przesłanki ustalenia wysokości kary pieniężnej, jednakże nie wyjaśnił, które z nich i dlaczego spowodowały wymierzenie

kary administracyjnej w wysokości wyższej niżli minimalna. Tym samym należy uznać, iż doszło tu do naruszenia przepisu art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając zatem na względzie dotychczasową działalność Przedsiębiorcy, tj. uprzednie niekwestionowanie zgodności parametrów ze wskazanymi w rozporządzeniu i zadeklarowanymi w świadectwie jakości, wartość węgla kamiennego ekomiał wprowadzanego do obrotu w wys. (...) oraz przede wszystkim fakt wycofania zakwestionowanego ekomiału z obrotu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż wystarczającą sankcją dla Strony będzie kara pieniężna w minimalnej wysokości.

Z powyższych względów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zdecydował o uchyleniu zaskarżonej decyzji i wymierzeniu Przedsiębiorcom kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że konsekwencją faktu działania na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy badany węgiel kamienny ekomiął nie spełniał wymagań określonych w rozporządzeniu oraz wymagane prawem świadectwo jakości paliw stałych nie było zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Jak już podniesiono powyżej w niniejszym postępowaniu ponad wszelką wątpliwość ustalono bowiem, że pobrany 16 września 2021 r. węgiel kamienny ekomiął (nr próbki 0275/21/4750 i nr próbki kontrolnej 8847/21/4750), jest niezgodny z rozporządzeniem i z zadeklarowanymi przez Stronę parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę nr A 4730/21 z 9 września 2021 r., z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Wprawdzie Strona zaprzestała naruszenia prawa i wycofała z obrotu zakwestionowane paliwo stałe, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, co w konsekwencji powoduje, że dyspozycja art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego nie znajduje tu zastosowania.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że w tej sprawie nie ziściła się także przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 kpa, bowiem na Strony za to samo zachowanie tj. niewystawianie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr konta: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
  - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/